

vituperatur et animam debilitat et prostermit sicut patet in primo angelo et primo homine. Sic inter actus virtuosos vera humilitas animam roborat et eleuat plus. Est enim fundamentum omnium virtutum et in qua omnes alie virtutes habent fundari et conservari. quod secundum Gregorium. Qui sine humilitate virtutes congregat. e quasi qui pulveres in vento portat. Debet enim vere humilis se subdere non solum superioribus equalibus. sed etiam inferioribus ecclesie. Quanto maior es humilia te in omnibus sic arbor secunda quanto magis habundat fructibus. tanto inclinatur se ad terram profundius. Creptum habemus in speculo vere humilitatis in beato patre nostro. sancto Francisco. De quo scribit deo. bonaven. cardinalis et doctor. devotus. c. de humilitate eius legenda dei. Hanc ut perfecte humilitatis omnem implet scientiam. seipsum a deo studuit non solum superioribus. sed etiam inferioribus subdere. quod et socio in interioribus quibus simplici obedientiam promittere solent erat. ut non tanquam prelati ex auctoritate precipiet. sed tanquam minister et servus etiam subditis ex humilitate pereret. Sed videtur quod homo non debeat se omnibus per humilitatem subijcere. quod humilitas precipue consistit in subiectione hominis ad deum. sed illud quod debet deo non est homini exhibendum. ut patet in omnibus actibus latitiae. quod homo per humilitatem non debet se homini subijcere. Item nullus debet facere id quod vergat in detrimentum salutis alteri. sed si aliquis per humilitatem se alteri subijciat. hoc quibus vergeret in detrimentum illi cui se subijcit. qui ex hoc supbiret vel preteriret. In augustinus dicit in regula. Medum minus servat humilitas. regendi frangat auctoritas. quod non debet se per humilitatem omnibus subijcere. Con philosophus. In humilitate superiores sibi iuncte arbitrat. In dicit. s. thomas. in secunda secunde. quod christi in homine duo possunt considerari. scilicet id quod est dei et id quod est hominis. hominis autem est quicquid pertinet ad defectum. sed dei est quicquid pertinet ad salutem et perfectionem secundum illud osee. xiiij. Perditio tua ex te israel. ex me tamen non auxilium tuum. Humilitas autem sic dicitur est proprie respicit reverentiam qua homo deo subijciat. Et ideo quilibet homo secundum id quod suum est. debet se cuilibet primo subijcere. quantum autem ad id quod est dei in seipso non requirit humilitas ut aliquis id quod est dei in seipso subijciat ei. quod apparet esse dei in altero. Nam ille qui dona dei principat cogit se habere ea. secundum illud. i. cor. ij. ut sciamus quia a deo donata sunt nobis. Et ideo absque preiudicio humilitatis possunt dona que ipsi acce-

perunt preferre donis dei. que alijs apparent collata. Sicut apostolus ad ephe. iij. dicit alijs generationibus. non est agnitus filius hominum sicut nunc revelatus est sanctis apostolis eius. Sicut etiam hoc non requirit humilitas ut aliquis id quod est suum in se ipso subijciat ei quod est hominis in primo. alioquin oporteret ut quilibet reputaret se magis peccatorem quolibet alio. cum tamen apostolus absque preiudicio humilitatis dicat gal. ij. Illi non natura iur dei et non ex gentibus ponores. Porro tamen aliquis reputare aliquid boni esse in primo. quod ipse non habet. vel aliquid mali in se esse quod in alio non est. ex quo possit ei se subijcere per humilitatem. Ad id autem quod dicitur in primo argu. Dominum quod non solum debemus deum revereri in seipso. sed etiam id quod est eius debemus revereri in quolibet non tamen eodem modo reverentiam que reveremur deum. et ideo per humilitatem debemus nos subijcere omnibus proximis propter deum. secundum illud. i. pe. ij. Subiecti estote omni humane creature propter deum. latitiam tamen soli deo debemus exhibere. Ad secundum dicendum quod humilitas sicut et ceterae virtutes precipue interiorius in anima consistit et ideo potest homo secundum interiorum actuum anime alteri se subijcere sine hoc quod occasione habeat alicuius quod pertineat ad detrimentum sue salutis. Et hoc est quod augustinus dicit in regula timore coram deo prelati substractus sit pedibus vestris. sed in exterioribus humilitatis actibus sicut et in actibus ceterarum virtutum est debita moderatio exhibenda. ne possint vergere in detrimentum alterius. Si autem aliquis quod debet faciat et alij ex hoc occasione sumat peccati. non imputat humiliter agenti. sed supbientia. quod ille non scandalizat quibus ille scandalizetur.

Feria quarta post Reminiscere.

Ascendens iesus hierosolimam assumpsit. xij. discipulos suos secreto. et ait illis. Ecce ascendimus hierosolimam et filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis. et condemnabunt eum morte. Matth. xx. In fido. xij. li. et hi. d. quod elephas est animal magnum et forte in rebus bellicis aptum. In his enim animalibus medi et parthi ligneis turribus collocatis tanquam de muro iaculis dimicant. Et arest. iij. de animalibus dicit. quod elephantes naturaliter benigni sunt quod caret felle. accidentaliter tamen efficiuntur seui quoniam nimis puocantur. vel quando inebriantur vino vel sanguinis offensione ad plium acciunt.

Quā legit̄. i. mach. vi. q̄ iudas machabeus habuit plū aduersū annochū regē. Et q̄n̄ exercitū se ppauerūt in plū elephantis onderunt sanguinē vne vel mori ad acuos in plūz et habebāt sup̄ eos turres ligneas. firme pro tegētes sup̄ singulas bestias. et sup̄ singulos viros virtutis. xxxij. qui pugnabant et bestie erant armate loriceis et armis ad pugnandum et int̄ mḡ bestie qui durit eā. vbi ceciderūt de exercitu regis annochi sexcenti viri. Per elephantē spūaliter pōt designari hō qui fortis et ap̄tis est ad pugnandū p̄ principes tenebrarū et exercitū vitiōz. Est em̄ vita hoīs militaria sup̄ terrā. Job. vij. Dic em̄ hō fm̄ pbm. est aīal naturaliter mansuetū. et h̄ hō sit mansuetus puocari tñ d̄z ad pugnā p̄ aduersarios q̄n̄ ondit̄ sanguis et passio xp̄i. et ad portandū onera p̄ceptoz. ad hoc bodie p̄ponit̄ passio xp̄i. vt qui pugna spūali mō lassan laboribus xp̄i robozent̄ et acuant̄ ad patriam et ad voluntariā sufferentiā laborz. Quā liber⁹ pa. sic all. in cañ. vij. q. i. c. suggestū. fr̄es km̄i non vos afflictionis amaritudo a pie mentis v̄te. p̄posito coerceat recedere. p̄siderātes quāta p̄ absolute n̄ra et liberatiōe creator dñs sc̄z redemptoz n̄ ptulit. quibusue se p̄tumelijs afficiēt dñi tradiderit. vt nos a vinculo p̄tāis diaboli liberaret. Attendam⁹ igit̄ quōd filius hominis tradit⁹ est principib⁹ sacerdotū et morte turpissima p̄pter nos cōdemnatus. Et p̄dixit suis discipulis in verbis thematis.

Querit̄ an in xp̄o fuerit necessitas moriendi. et vt̄ q̄ nō. n̄citas cogit hoīem mori. s̄z xp̄s nō cogebat. s̄z volūtariē se obtulit. vt d̄ ysa. liij. Oblat⁹ qz ip̄e voluit. Q̄d igit̄ ē volūtariū n̄citati nō est subiectū. s̄ in xp̄o non fuit n̄citas moriendi. In oppositū philozophus. i. celi d̄c. Q̄d om̄s res q̄ generant̄ etiā corrūpūt̄ et p̄sumunt̄. sed q̄d p̄uenit oībus ex̄n̄ibus sub eodē genere de necessitate p̄uenit. Mori aut̄ p̄uenit vno mō oībus generatis hoībus. igit̄ et xp̄o. R̄ndet nich. de media villa di. xvi. sup̄ mḡ. iij. sen. di. Q̄d in xp̄o fuit necessitas moriendi quantū ad humanā naturā n̄citate volūtariē assumpta. nō n̄citate coacta sicut in nobis est. Ad cui⁹ intelligentiā ē sciendum q̄ aliter fuit n̄citas moriendi in xp̄o. et aliter est in nobis. qz i nobis est n̄citas moriendi. p̄pter p̄positionem ex̄ p̄ijs qualitibus et elementis. et p̄pter de-

meritū originalis pct̄i. et p̄p̄ositionē ad naturā et p̄sonā. In nobis em̄ nō pōt p̄sona naturā a morte p̄seruare. in xp̄o vero potuit. In nobis est etiā n̄citas moriendi p̄pter demeritū originalis pct̄i. in xp̄o vero nō cū nūq̄ habuerit originale. nec demeritū eius. s̄z p̄pter qualitātē naturalis p̄p̄ositionis de lege nature iō corpus xp̄i erat resolubile et mortale. sic et n̄m corpus quib⁹ p̄pter excellentissimā p̄plexionem valde diu durasset. Nā vt d̄ dñi quidam philosoph⁹ eū int̄m⁹ fuisse. et p̄ditiones sue nature bñ considerasset. dixit. vere iste hō nō moriet̄. nisi mors ei violentē inferatur.

Querit̄ itēz. ex q̄ xp̄s voluit tradi. flagellari et mori an iudei exactores sue voluntatis crucifigentes xp̄m peccauerūt vel nō. et vide tur q̄ nō peccauerūt. Tū qz bonū opus fecerūt. puta op⁹ n̄e salutis. tū qz voluntatē dei p̄ hoc iplenerūt. Dico q̄ peccauerūt quāuis bonū op⁹ fecerūt. qz illud op⁹ bonū. nō bene sed male. puta ex inuidia opati sunt. et non ad finē debitū et ordinatū. Nā fm̄ bernardinū doc. anglie. Non oīs qui facit q̄d deus vult nec qui vult q̄d de⁹ vult eū velle. semp̄ necessario bñ et sine pctō facit et vult. nisi scienter sciat saltē in moralibus requisita et intendenter hoc velit. vt credat deū sic velle. et finalit̄ fm̄ intentionē et p̄positū suū. sic velit vt diuinā nō suā p̄ficiat voluntatē. Cuius rō ē. quia oportet in opibus moralib⁹ h̄re circūstantias debitas et maxime circūstantiā finis. vt videatur qua intentionē. et cuius finis intentionis p̄ficiatur. que intentio nisi finaliter dirigatur ad rectitudinem et iustitiā. nō est recta nec iusta. nec opus ex tali intentione p̄cedens est rectū et iustū. qz si seruat in ope suo rectitudinē propter aliud q̄ ipsā rectitudinē. nō diligit rectitudinem propter se. sed illud propter q̄d illud seruat. Et iō talis nō est dicendus iustus nec talis rectitudo est iustitia nominanda. oportet ergo omne opus rectū et iustū fieri scienter a te. sic saltem q̄ absq̄ errore vincibili credas deum sic velle te. Et maxime oportet vt fiat intendenter. sc̄z vt finaliter velis vt diuinam non tuam perficias voluntatem. quia omnia sūt volenda et amāda p̄pter deū actualiter vt virtualit̄ et ip̄e de⁹ p̄pter seipsū. Ad p̄positū igit̄ dico quib⁹ de⁹ voluerit mori et crucifigi a iudeis et mors christi fuerit nobis bona et necessaria. quia aut̄ caruit debita rectitudine

et iustitia quia non intendebat hoc quod deus voluit. nec propter deum. sed propter seipsum et in inuidia. intentione nocendi et libidine vindicandi et ideo de peccauerunt ex hoc quod bonum fecerunt. Et est quod dicitur in gen. ij. sen. di. ij. scilicet quod actus iude et iudeorum fuit malus. et actus christi vel patris bonus opus christi et patris novum. scilicet tradendo seipsum et offerendo et in voluntate patris hoc implendo et faciendo. quia bona patris et filii voluntas. et malum fuit opus iude et iudeorum. quia mala fuit intentio idcirco male fecerunt. Exemplum patris in dante elemosinam. propter vanam gloriam vel ut reputet bonus. Dicitur enim facit bonum opus. et opus de genere bonorum. sed quia non ad debitum finem ordinavit. sed in deum vel in primum. propter deum. sed ad se et propter se. ideo male hoc bonum opus facit. etc. Quantum ad continuationem et expositionem euangelij. Sic heri ecclesia posuit viam que itur ad paradisum sic hodie proponit amaritudinem passionis christi nobis in subsidium. Et sunt hoc tres sunt partes principales. In prima quod docetur passio christi et imitanda. ibi. ascendens iesus.

In secunda quomodo postulatio nostra est formanda. ibi. nescitis quid petatis.

In tertia quomodo transitorio temporalis est refutanda. ibi. scitis quia principes.

Quantum ad primam

parte est sciendum quod veteres colloquendo iuuenibus solent vexationes et angustias quas passi sunt in iuventute narrare. ut etiam ad laboris patientiam et sufferentiam eos invitent et inducant. sic saluator noster pronoscens cuncta futura contingentia. que pro passionem pati debuit suis discipulis preceps dixit. ut ex hoc eum deum verum possent agnoscere. et in tribulationibus propter eum permanere. quare dicit. Ascendens iesus. scilicet de iudea. que est respectu hierusalem in infimo sita ultra iordanem. Moraliter est notandum quod mors christi et sanctorum devote recordata est homini multum fructuosa. nam ut tradunt naturales sanguis humanus fecundat lignum arborum. quia si lignum fuerit arefactum. optimum remedium est statim in principio arefactionis apponere ad radicem sanguinem humanum. Narrat hermes egyptius. quod rosarium plantatum in terra commixta cum sanguine ad calorem modicum ignis. omni tempore anni producit rosas. Sic homo qui est arbor matth. xvij. Ideo homines quasi arbores arefcentes pro peccatis et concupis carnalium delectationum. quod nec de deo nec de sanctis cogi-

tant. nec pro devotionem fructum boni operis faciunt

In illo casu non est melius remedium quam ad radices cordis talis hominis sanguinem christi et sanctorum suorum effusum apponere calidum pro devotionis exempla eorum recordari. Et ut dicitur in casu. di. xx. de quibus exempla sanctorum tam in scriptis quam in factis perspicaciter sunt recordanda. illa tunc meditatio devota accendit statim amorem. qui est calor naturalis arboris. id est hominis. et facit eum sanctis fructificari. Aggrediendo ardua cum audacia propter christum. Sustinendo adversa cum patientia.

Perficiendo aspera cum constantia. Dixi primo quod exempla sanctorum sunt devote recordanda. per hoc enim homo delectabiliter aggreditur ardua cum audacia. Multum enim movet ad pondus laboris sustinendum quasi videmus alios et pauciores viriliter laborare et non deficere. Nam milites alexandri mag. eo audaciores fuerunt infinita ardua aggrediendo. quam eorum principem in cunctis arduis procedere viderunt. Cui legitur dixisse militibus suis. Quod me inquit videritis facere. et vos facite. Et in commentariis iulij cesaris dicitur quod nunquam dixerit militibus suis ite. sed spem venite. et ideo multa magna nimis obtinuerunt et prestanti eorum subiugaverunt. Sic verus legislator volens omnem hominem prestanti sue subiugare. scilicet christus saluator noster. statuit pro amarissimam mortem et passionem nobis procedere. ut visa eius amaritudinem adversitatem nostre et tribulationem studeamus audacter tollerare. Est enim rationi consonum finem quod habet extra de costis. cum omnis. Quod quilibet iustus quod in altero statuit. quod ipse eodem iure utatur quod cativo. moralis docet. dicit patere legem quam ipse tuleris. et ff. de legi. l. principes. l. princeps legibus solutus sit. tamen finem legem vivere debet.

Saluator igitur noster christus nullam legem dare voluit. quam ipse primo non servavit. Cepit enim iesus facere et docere. act. i. Et sic cum reges non stent in cunctis arduis et malis corporalibus procedere non verimus. militi christiano pro magna confusione et ignominia reputatur. si non cum alijs sanctis et militibus christi reges cum audacia sequatur. et stipendium vite eterne lucret. Nam. b. iob pro stipendio vite eterne. delectabiliter et viriliter letum est regem suum punire in possessione. punis prole et in carne. Quis dominus de eo dicat diabolo. iob. iij. numquid considerasti servum meum iob. quod non sit sibi similis in terra vir simplex et rectus. et timens deum ac recedens a malo. Et si non peperit tali iusto. qualiter

peccet impio et iniquo Nam de iob dicit thobie. ij. **S**eptimoem igitur promissit dominus euenire illi. ut posteris daret exemplum ipsius patientie. Sic etiam alij sancti prophetae. zach. bier. ysa. pet. paulus. kathe. bar. nobis in exemplum christi secuti sunt. **V**n iaco. v. **E**xemplum inquit accipite fratres longa nimitatis et laboris et patientie. prophetas qui locuti sunt in nomine domini. et sufferentiam iob audistis. et finem domini vidistis. **E**t si dominus noluit peccare con sanguineis. familiaribus et secretariis suis qui calicem passionis oporteret eos bibere. **E**t in peccatis dominus regnum proposuit. dicit. **P**otes. bi. calicem. q. d. regnum nulli datur. nisi possit mori. et pati pro me. hinc etiam calicem ipsi biberunt. quomodo igitur potuit peccare hostibus suis et aduersariis. quin etiam oporteat eos multa aduersa sustinere. pro regno eterno. **E**t g. ap. i. ad th. iij. dicit. **D**ominus qui pie volunt vivere. etc. **E**t dicitur ergo quod martirium corporale sit de necessitate salutis pro auctoritate iam dicta. **D**ominus quod non. **C**um multa sint sancti profetae. et virgines qui sine corporali martirio scilicet morte mernerunt beatitudinem. **P**ro quod est non. quod martirium est duplex scilicet corporale et spirituale. **C**orporale est ubi sanguis effunditur pro amore christi. sic sancti martires fecerunt. **S**pirituale vero potest esse sine effusione sanguinis quoniam quod vincit mundum nec propter aduersa nec prospera ad aliquam illicitam profertur. sed omnia aduersa etiam morte acerbissimam. pro iustitia seruanda patitur est sustinere. **N**am iracundiam mitigare. libidinem fugere. iustitiam custodire. auaritiam contemnerere. potum melius patienter ferre. odientem diligere. et in abundantia sobrium esse. et largum in paupertate est martirium in occulta cognitione. **S**ic. b. virgo licet non corpore tamen mente martyr fuit. **Q**ui dicit biero. in ser. d. assump. **N**ecte dixerit quod dei genitrix virgo et martyr fuit. quoniam in pace vitam finierit. **E**t greg. **Q**uamuis autem ratio persecutionis desit. hinc tamen pax suum martirium. quod et si carnis colla ferro non subijcitur. tamen spirituali gladio carnalia desideria ense trucidamus. **E**t iob. euangel. nequaquam pro martirium vitam finivit. et tamen martyr extitit. quod passionem quam non suscepit in corpore. seruauit in mente. **E**t nos g. ut dicit **A**ug. sine ferro martires esse possumus si patientiam veraciter in animo custodiamus. et mundiciam seu innocenciam in vita teneamus. **D**ixi secundo quod homo pro exempla sanctorum debet sustinere aduersa cum patientia. parum namque prodest audacia et audaciter aggredi ad ardua. nisi etiam sequatur sufferentiam ita

quod etiam homo sustineat patienter aduersa quodammodo effundentes sunt ad aggrediendum. scilicet fragiles ad sustinendum et timidi. sicut berinaei qui cornibus eleuatis vult magna velle aggredi. sed si modica festuca tangat. statim retrahit cornua. quibus dicit paulus. **V**obis datum est a christo. ut non solum in eum credatis. sed etiam ut pro illo patientiam habetis. **P**robili. i. **P**ro eum pau. et strenuus miles christi non solum ardua aggressus est. sed patienter omnia sustinuit pro christo. sicut per act. ab. xi. c. vsq. ad fi. et que anumerat. ij. ad cor. xi. in laboribus plurimis. vn tulli in sua reth. ad fortitudinem pertinet susceptio periculorum et perperatio laborum. **S**ed quoniam quis illorum actum fortitudinis. vel aggredi ardua. vel sustinere aduersa. sit maioris meriti. dicit th. in secunda sede. quod sustinere aduersa. quod ille actus virtutis est maioris meriti qui est difficilius sed sustinere ardua est difficilius quam aggredi aduersa. et hoc ostendit tripliciter. **P**rimo quidem quod sustinere vult aliquis ab aliquo inuadenti fortiori. qui autem aggreditur inuadit pro modo fortioris. difficilius est autem pugnare cum fortiore quam cum debilitiori. **S**ecundo quia ille qui sustinet iam sentit pericula imminere ille autem qui aggreditur hinc ea ut futura. difficilius est autem non moueri a presentibus quam a futuris. **T**ertio quod sustinere importat diuturnitatem temporis. sed aggredi potest quis ex subito motu. difficilius est autem aliquem diu manere immobilem. quam subito motu mouere ad aliquod arduum. **Q**ui dicit. iij. ethi. quod quod sunt preuidentes ante pericula. in ipsis autem descendunt fortes ante periculo modo se habent. **T**ertio dicitur homo exemplo sanctorum esse presentis. et in presentia proficere aspa. finis itaque et non pugna coronat. nihil enim proficeret aggredi. nihil sustinere donaret nisi sequatur tertium scilicet perseverantiam et summum manum. vn berinaei ad ianuenf. perseverantia sola meretur virtus gloriam et coronam virtutibus. proz sus absque perseverantia nec qui pugnat victoriam nec palmam victor sequitur. **T**olle igitur perseverantiam. nec obsequium mercedem habet. nec beneficium gratiam. nec laudem fortitudo. **S**i cautela samsonis. si salomonis deuotio perseverantiam tenuisset. nec is pro facto priuaret sapientiam. nec ille viribus. **E**t grego. **I**ncassum bonum opus agit si ante vite terminum desierat. quia frustra velociter currit. qui ante ad metam peruenit quiescit. **N**on cursores paulatim in mane procedunt. et sp. pl. et pl. proficiunt et sic continuando ad terminum optatum perueniunt. **S**ed quidam

Alphabetum

sunt sicut leena q̄ in principio p̄it multos catu/ los deinde pauciores. et in fine sterilis efficit. Sic in principio opis quidam sunt valde feruētes deinde tepescunt. et in fine totaliter desistunt et deficiunt. **S**ed quā cū. s. martires varia sint p̄pessi tormenta in quib⁹ etiā p̄seueranter p̄māserūt cur vt cōiter tandem occasio ne gladij vitā finierunt. **M**endendū ad h̄ p̄nt aliq̄ p̄gruentie assignari. **P**rimo ad designā dū q̄ oīs creatura irrōnabilis seruat ordinē et magis se pat ad obediendū deo q̄ hō. **N**ā omnis creatura seruat ordinem suū in q̄ est a dño instituta. **N**am volucres cātant tpe suo pullificāt tpe debito. piscis natat in aqua. et sic de alijs. **H**ō aut̄ p̄uertit ordinem suū abutendo lib. arbi. q̄d ei dñs cōtulit ad bñ opandū. iuxta illud. eccl. x. Reliquit eū in manu cōsilij sui. Sicut igit̄ creatura irrōnalis sp̄ subdit̄ diuinis legib⁹. ita interdū de⁹ eā subijcit sancis suis vt ignē. aquā. bestias. de q̄ bus interdū p̄ impium ad p̄uersionē infidelium p̄les euaserūt. **P**er hoies aut̄ malos q̄ p̄uēla voluntate etiā ip̄m deū impugnat̄ permittit etiā sanctos suos violenter flagellari vt sic sancti dño p̄formēt̄ in hoc q̄ ip̄e effusione sanguinis p̄ eos mortuus est ita etiā ip̄i sancti p̄ effusionem sanguinis p̄ eū occidant̄. **U**n̄ ioh. xv. si me p̄secuti sunt et vos p̄sequēt̄. **S**ecūdo ad ostendendū fidelib⁹ diuinā potentiam. q̄z em̄ p̄cussio gladij nō h̄z tātā penalitatem sicut alia tormenta. et sic de⁹ scōs suos liberavit ab his tormentis maximis. cōstat q̄ etiā sic eos liberare posset ab icm gladij si vellet. vt ex hoc ostēdat̄ diuina voluntate extingui. nō tirānoꝝ potentia q̄ nihil valeret nisi deus sic disponeret eos vitā finire quare dē i. ap̄c. vi. **V**idi animas interfectoꝝ p̄pter verbū dei et testimoniū q̄d habebant vt sit aliqualis cōformitas mortis et generis tormenti ad mortuā cām. iō gladio extingui sūt. Gladius enim sp̄s est verbū dei. et ip̄i p̄pter verbū dei passi sunt. **T**ertio ad designādū q̄ passi sūt p̄pter xpm̄ q̄ est caput omnium nēm non em̄ est licitū membra p̄ aliā viā ingredi in regnū q̄z pillaz qua caput nēm xps̄ p̄cessit. Et iō optuit scōs pati et vnum sic et alterum sic. fm̄ ordinandēz diuinam mori

Secūda pars in qua docemur digne postulare et petitionem recte

formare ibi nescitis quid petatis. **C**irca quas p̄tez est notādū q̄ iudei aliqui putabāt xpm̄ p̄ p̄phetas eis p̄missū. t̄p̄aliter in hierlm̄ regnatura. et sic scripturas t̄p̄aliter de xpo et eius regno intellexerūt. et iō regnū iudeoꝝ iā per romanos ablatū credebāt p̄ xpm̄ restimendū. p̄pter q̄d discipuli dixerūt xpo. act. i. **D**ñe si in tpe hoc restimes regnū isrl̄. et hoc mō ioh. et iac. filij zeb. nōdum p̄fecte illuminati credebant. **A**udientes igit̄ xpm̄ moriturū et tertia die resurrecturū estimauerūt eū immediate p̄ resurrectionē in hierlm̄ regnare. quare cupientes ei rōne cōsanguinitatis p̄ ceteris esse collaterales. submiserūt mitem ad xpm̄ petendū p̄ se. sed q̄z terrena petebāt et nō celestia. xps̄ postulandēz eoz quasi stultā exprobrant̄ di. nescitis quid petatis.

Moraliter est notādū q̄ qui cupit petitiōis sue exauditiōem. ne cesse est vt mō p̄gruo petat. nā vt habet̄ extra de simo. c. et si q̄ones. **I**n accipiendis vel dādis munerib⁹. tria sunt maxime attendenda. p̄sone. s. dāns et accipientis qualitas. et quantitas muneris. et donatiōis t̄p̄s. qualitas p̄sonaz vt a q̄ et cui. s. an pauperi vel diuini vel ecōuerso. siue a diuite locupleti datuz fuerit. diues em̄ et locuples magna dona donare dñt fm̄ exigentiā recipientis. q̄z si recipientis ē hō norabilis. decet vt magna petat et non exilia vñ seneca q̄dā scinicus petijt ab antigono rege talentū. r̄ndit plus esse q̄z scinicus petere debeat. et sic repulsus scinicus petijt denariū r̄ndit min⁹ esse q̄z regem deceret. **E**t de alex. magno legit̄ q̄ quidā pauperi petenti denariū obtulit cast̄ qui rennuente et dicente sibi h̄ nō p̄uenire. dixit nō curo quid tibi p̄ueniat sed quid me dare liceat. **E**tā attendenda est estimatio muneris sc̄z an magni vel minoris p̄cij res data existat. etiā donatiōis t̄p̄us an instante necessitate seu alio tpe p̄ferat̄ q̄d etiā ex eo pōderari d̄z. **S**ic sp̄ialiter si pensemus qualitātē donatoris n̄i. est rex regum et dñs dñantū. si aut̄ postulantis hoīs cōditio nez. apparet q̄z rex oīm aīalium et dignioꝝ creatura. q̄z nec ex pte dāns nec petentis decet exilia petere. cū nec regi n̄o p̄ueniat vilia donare. **P**etam⁹ igit̄ necessaria. petamus et magna que sunt spiritalia et ea accipiem⁹. **L**uc. xi. **P**etite et accipietis. **P**etere igit̄ debem⁹. **C**ulpe remissionem. **G**ratie impetrationem.

Glorie adeptionem. Debem⁹ igit⁹ primo a deo rege nō petere culpe remissionem. nā vt videmus hñtes hospitalia pbusta ⁊ deuasta ta mittere solēt ad curiā p lēis indulgentiā vt repent. sic pctōres in quib⁹ hospitale dei p pctā destructū ē. dñt cor cōtritū ⁊ hūiliatū ad curiā celestē mittere. vt valeāt lēas indulgentiā impetrare. **M**od⁹ autē q⁹ hospitale dei destruat tangit iob. ij. Repente venit. i. temptatio inflāmās ad pctm̄ irruit a regione deserti. i. inferni a qua venit diabol⁹. que regio est deserti. ppter totius boni penuriā ⁊ percussit quatuor angulos. i. virtutes cardinales ⁊ domus cecidit ⁊ interēpn̄ sūt. vij. filij iob. i. vij dona spirit⁹ sancti. ⁊ tres filie. i. tres virtutes theoloice. **P**ctōr ergo i q⁹ templū dei destructū est d⁹ petere lēam indulgentiā ⁊ remissionē culpaz. sic petebat manasses. ij. **Parali. xxxij. di.** peccavi dñe pcor vt trāstēras iniquitatē serui tui ⁊ iniquitatē meā ego cognosco. **E** peto dñe rogās remitte mibi. **S**z querit⁹ an ista penitio siue oō sufficiat mentalis. vel oporteat etiā vocaliter petere ⁊ orare. **R**ñde tur q⁹ petens aut orās facit hoc p cōitate. vt psona publica sicut sūt ministri ecclie. tūc vocaliter ⁊ apte d⁹ orare. vt etiā a circūstātib⁹ audiat. ⁊ hoc ppter duo. **P**ri⁹o vt etiā eos ad deuotionē ⁊ oōem puocet. **S**cdo ⁊ vt ab eis tediū tollat. vñ aug. ix. **P**tes. ppter hoc psalmodia inuenta est vt tollat tediū a circūstantibus. **E**rich. viri actiui pñt orare sola mente. sed ppter rusticos institutū ē frequenter orare vocaliter ⁊ ppter simplices. qz soluz amaritudinē cordis ⁊ mentis deus respicit. ⁊ nō oris verba. **S**i autē petens vel orans est psona priuata ⁊ singularis. tunc nō solum ore sed etiā mente orare pōt. vñ damas. non solū mente. sed ⁊ lingua ⁊ mente ⁊ host. pñt⁹ corde qz ore canendū est. vñ ⁊. i. re. i. legit⁹ q⁹ belchana filius roboā habuit duas vxores nomē vni anna ⁊ nomē scde fenēna. fuerunt qz fenēne filij. anne autē nō erāt liberi. qz dñs cōcluserat vuluā. i. vter⁹ ei⁹. ppter qd emula eius affligebat ⁊ exprobrauit eā. cū autē ex bāna eēt amaro aīo. orauit dñm flens largiter ⁊ vouit votū. d. **D**ñe exercitū si respiciens videris afflictionē famule me. ⁊ recordatus mei fueris nec oblit⁹. ancille me serū virilem dederis. dabo eū dño. **H**orro anna loqbat⁹ in corde suo. ⁊ vox penit⁹ nō audiebat. **E**t fa

etū ē p⁹ circulū diez. ꝑcepit āna ⁊ pepit filiū. vocauitqz nomē eius samuel. eo q⁹ a dño potulasset euz. **I**n quib⁹ verbis instrumur. q⁹ qui ex corde ⁊ mente loquit⁹ dño. q⁹ etiā euz exaudit. qz vt dicit ysi. li. de sum. bo. nil valz strepitus labioz. vbi cor est mutū. **S**z dicit⁹ oꝝ petitionē seu oōem semp eē attentā ita q⁹ hoc qd orat⁹ vel penit⁹ verbaliter i oōne etiā habeat actualiter in mente. **D**ico q⁹ attentio q⁹ oōni vocali admisceri pōt ē triplex vna qua attendit ad verba ne quis in eis erret. secunda qua attendit ad sensuz verboz. tertia qua ad finē verboz attendit. s. ad deū et ad rem p qua orat⁹. q⁹ quidē maxie est necessaria nō tñ requirit⁹ ex necessitate q⁹ penitio seu orationi p totū assit. qz vis prime intentionis qua aliquis ad orandū accedit. reddit totā oōem meritoria ⁊ impetratiua. si autē priā intentio desit oō nō meritoria est neqz impetratiua. **F**in greg. qz ille qui sic orat nō attendit. nec deus illā oōem exaudit. **S**cdo debem⁹ petere gte impetrationē. nā sic videm⁹ q⁹ qui dñm suū offendit. cui⁹ ex cā pdit grām ei⁹. vel fili⁹ qui ptem offendit. ⁊ ei⁹ grām amittit. submitit vel subrogat aliquē amicū dñi vel pñs. vt ipi grām ipetret ⁊ recōciliet. sic legit⁹. ij. reg. xiiij. de abfalone filio dauid q⁹ occidēdo amonē frēm ei⁹ grauit⁹ ptem offendit ⁊ sic trib⁹ annis ppter furorem pñs latens in gessur abscofus submitit mulierē cōsilio ioab. vt intercederet p eo ad ptem ⁊ ad grām ei⁹ ē reconciliatus. sic q⁹ deū pctis mortalib⁹ offendit occidēdo aīam pñiā pdit grām ei⁹. ⁊ nisi recōciliet p mulierē. s. virginē gliosam. vel scōs amicos ⁊ milites dei. stabit in indignatiōe et furore pñs celestis. d⁹ g⁹ pctōr p⁹ tres annos i. p̄tritiōem. p̄fessionē. ⁊ satisfactiōem. aliquēz sanctū amicū sibi cui fideliter seruit inuocare vt intercederet p eo. iuxta illd. iob. v. **A**d aliquē scōz puertere. s. vt tibi grām dñi dei tui impetret quā pctis amisisti. **S**z dicit⁹ frustra alicui porrigit⁹ oō siue inuocatio q⁹ b ignorat ⁊ nō audit. sed solus de⁹ est qui nēas necitates angustias cognoscit. vñ aug. in li. de cura p mortuis agenda dicit. nesciūt mortui etiā sancti. qd agāt vni etiā eoz filij. **R**es spōdit tūc. doc. sanct⁹ q⁹ oō vel aliud suffragiū porrigit⁹ alicui dupliciter vno mō quasi p ipm̄ iplendū. alio mō vt per ipm̄ impetrandū pño quidē mō soli deo oōem siue inuocatiōez

nēam porrigim? qz oēs oīes nēe ordinari de
bēt ad grām ⁊ glīam cōsequēdā q̄ solus deus
h̄z dare iuxta illud ps. grām ⁊ glīaz dabit do/
min⁹. s̄z sc̄do mō oīes porrigim? factis angel
⁊ hoībus. nō vt de⁹ p̄ eos nēas petitiōes cog
scat qz fm̄ sco. doc. subn. in suo. iij. di. q. vi.
ip̄i cognoscūt oīes nēas ⁊ pia opa a deo q̄ s̄
reuelat isti sc̄o quē honoras. ⁊ tunc p̄ mētale
desideriū orat enā deū p̄ te suis meritis vt de
us respiciat sua seruitia q̄ fecit i hac vita ⁊ oīa
merita ita q̄ illa merita p̄ que talis ē adept⁹
gaudia eterna tibi etiā valeāt ad gaudiū eter
nū. **C**ui⁹ exēplū p̄notatus doctor assignat si ē
vn⁹ potens in diuitijs. honoribus. p̄les h̄ns
seruitores quoz vnus plura fecit sibi seruitia
q̄ alius quē tñ dñs sufficienter remunerant
si ille innocat ab aliq̄ vt p̄ eo ad deū interce/
dat. talis pōt petere vt respiciat sua merita ⁊
seruitia intantū q̄ etiā illi valeant grām obti/
nere. ita etiā hic. **A**d auctoritatē aut̄ beati
aug. dōm q̄ mortui. s̄. exītes in purgatorio
ea q̄ hic in mūdo agunt. p̄siderata eoz nam/
rali cognitione nō cognoscūt. ⁊ p̄cipue interi
ores mot⁹ cordis nā naturali cognitiōe intui/
tiua ea cognoscere nō p̄nt. qz impedit̄ p̄pter
imoderatā substantiā. nec notitia reuelationis
sp̄al. qz nō h̄nt illā notitiā in verbo quā p̄co
mitat̄ regulariter talis reuelatio. s̄z beati i pa/
tria qui vident verbū diuinū. oīa q̄ decz eos
cognoscere de nobis. ⁊ q̄ circa nos agunt eti
am q̄tū ad interiores mot⁹ cordis vident in
verbo ⁊ maxime eoz excellentiā decz vt cog/
scāt petitiōes ad eos signis voce vl̄ corde por
rectos. **T**ertio debem⁹ petere glīam eter
nā. nā illud debem⁹ petere qd̄ appetitus h̄na
nus recta rōne regulat⁹ h̄z naturalit̄ concupi
scere. s̄z appetitus naturalis ⁊ regulat⁹ appetit
bonū vt dicit̄ p̄s. i. et̄bi. omnia bonū adop/
tant. nec dubiū quin appetant sūmū bonū q̄
oē desiderii p̄let ⁊ quietat̄. ita vt illo obtē/
to nihil aliud oīno desideret hō sic oīdi pōt
p̄replū. nā oculus nō quietat̄ nec p̄tentat̄ i
isto vel illo colore. sed si eēt obiectū includēs
oēm colozē in illo solo potentia visua quie/
tari posset sic ē de deo qui ē obiectū beatificū
in q̄ ē rō oīs boni. quare sine eo vt asserit ma
gnus plato. teste. augu. d̄ cini. dei. li. viij. nec
vlla natura subsistit. nec vlla sc̄ia instruit nec
vl̄us rei aliquis impedit. **C**ū li. iij. de sola.
boeti. sic ait. omniū hoīm cura mortalitū quā

multipliciū studioz labor exercet. diuersoqz
calle. ⁊c. **C**ui⁹ rō ē vt dicit. qz in eo est firmis
omniū bonoz aggregatiōe p̄fect⁹. **I**lli⁹ etiāz
sūmi boni vt dicit quidā platonice. tā delica
ta est visio. tantoqz amore dignissima. vt q̄c/
quid h̄i possit. illa sola nō h̄ita nō faciūt ani/
mā brām sed miserā in signū hui⁹ p̄betera da/
uid dicit. **C**ū petij a dño. ⁊c. **C**ū qdam
demon interrogat⁹ de quodā obfesso de illo
sūmo bono in q̄ glīa paradisi p̄sistit. dixit si co/
lūna ferrea ⁊ ignita eēt plena raforijs acutissi
mis erecta in celū vsqz ad diem iudicij. si car
nē h̄tem in qua pati posses me p̄ illā trahi vel
lem nunc ascēdendo nūc descēdendo q̄ tunc
possem redire ad illā glīam in qua fui. **S**i s̄
demon pati vellet p̄ illa glīa. qd̄ tunc xp̄ian⁹
hō cui innatū est p̄cupiscere illud bonū. **S**z
querit̄ an omnib⁹ innatū sit appetere beatitudi
dinē. ⁊ videt̄ q̄ nō. aug. x. de tri. c. i. Firmissi
me nouimus amari nisi nota nō posse. sed nō
oīs coḡscunt beatitudinē qd̄ p̄ fm̄ philoso
phū. x. et̄bi. c. vi. qz quidā posuerūt eā in di/
uitijs quidā in honorib⁹. **C**ōi aug. xij
de tri. c. v. oīs appetunt beatitudinē. r̄idet̄
rich. in. iij. sup̄ mḡm di. xlix. di. **Q**d̄ beati
tudo dupl̄ pōt p̄siderari. s̄. in ḡnali inquātū
ē bonū qd̄dā sufficientissimū vel in sp̄ali sc̄z
inquātū p̄sistit in clara dei visione ⁊ perfecta
ei⁹ dilectiōe ⁊ gaudio qd̄ habet̄ de dei bonita
te p̄nt. **P**rimo q̄ nō est oībus nota quilibz
em̄ scit qd̄ est bonū ⁊ qd̄ est sufficientissimūz
sc̄do mō nō est omnibus nota. vn̄ est q̄ non
oīs appetunt. s̄z primo mō qz appetitus eius
natural̄ est. vn̄ aug. xij. de tri. c. viij. dic̄ q̄ ad
petendū beatitudinē natura p̄pellit. cui sum
me bonus ⁊ immutabil̄ bt̄ns creator hoc in
didit. **A**d argu. s̄riū dōm. q̄ q̄uis oīs no
uerint beatitudinē in suo esse generalissimo
nō tñ nouerūt oīs eā in suo esse sp̄alissimo
Sz dicis meret̄ q̄s appetendo beatitudinēz
inesse ḡnalissimo ⁊ vt q̄ sic. qz appetendo bea
titudinem deū appetimus. s̄z in appetendo de
um est meritū. igit̄. **I**n oppositū. ij. et̄bi. c. v.
Ex his q̄ insūt nobis a natura non laudamur
nec vitupamur nec sumus boni nec mali. sed
volūtas naturalit̄ appetit beatitudinem vt di
ctū est. igit̄. ⁊c. **D**ico beatitudo vt ḡnalit̄ cō/
siderat̄ fm̄ s̄ nec meremur nec vitupamur s̄z
appetendo beatitudinem. sc̄do mō vt cōsistit
in clara dei visione ⁊ p̄fecta eius dilectiōe sic

Feria quarta

meremur. et quia nec sic naturaliter cognoscitur nec naturaliter appetitur.

Tertia pars in qua

ostendit quod dominatio est refutanda. ubi sciatis. per qua notandum quod alij discipuli quoniam audierunt quod predicari duo primatum et excellentiam petebant sunt tristati. christus autem sic bonum per in filiis suis errorem corripit et ad pacem reconciliavit. dicit eis normam debite vivendi dicit. sciatis quod principes gentium. id est qui inter gentes principant dominantur eis. ita quod coronantur ponuntur preesse quibus potestesse. et subditis servire. et qui maiores sunt inter gentes potestatem exercent et ostendunt inter eos seque in iuste opprimendo subditos. postponentes iustos et iniustos exaltantes. itaque a multis per adulationem beneficij et beneficientes uocantur et diuersis honoribus laudantur. sed non ita erit inter vos quod seque talis maioritas et dominatio regnet in regno meo. ubi maioritas habebit per humilitatem. quod quicumque voluerit fieri inter vos maior sit ex humilitate ut minister et seruus. sic enim filius hominis. id est marie virginis. non venit ministrari sed humiliter ministrare. Moraliter in illa parte instrui mur excellentiam et superbiam spernere et ex humilitate alter alteri seruire. et propter proximitatem nature amare et adiunare. videmus namque hominibus nexum amoris et adiutorij in brutis. nam formica numquam onerata ministrat et iuuat ab altera. Ceruus vero in natando super lacum vel flumen supponit alteri. leo ceteraque rapacia animalia de preda suis ceteris debilibus animalibus diuidunt. sic et nos qui sumus verum patris et matris fratres et sorores. debemus iuxta inditam naturam nos mutuo fruire et iuuare et secundum apostolum ad galatas. v. alter alterius onera portare. etc. Tunc extra de prelo super. c. vl. mandata celestia efficaciter gerimus si nostra cum fratribus onera prenamur. Ad hanc namque mutua charitatem inducunt nos spiritualia scilicet.

Nature conformitas.

Capitis unitas.

Humane nature fragilitas. Circa primum est notandum quod aref. in li. de plebe. mouet illud pro ble. Cur homo de quacumque aliena natione sit sepatim fide et cultu existente in tribulatione. compatitur et miseretur. Et tunc dicit quod quicquid homo persona. fide et natione sit sepatim ab altero quod tunc natura humanitatis est in omnibus hominibus una et eadem ubi beatus spiritus in uoce predicat de omnibus hominibus

Post Reminiscere

nibus secundum loicos. et ideo unus alteri compatitur quod tunc cum extraneo quod cognoscit eum habet secum aliquid commode. ubi dicit in li. de animalibus. quod non est animalium unius speciei ut se comedant. hoc enim alia animalia docere videntur. nam mortua equa pullum eius relictum alia suscipit nutriendum. Item adhuc quod maius est lupa bestia crudelissima ferocitatis et rapacitati assueta. inuenitur etiam alijs pia esse. nam si puerum vagientem derelictum a matre uenit ipsum suo lacte pascit et nutrit. ubi secundum quod dicit augustinus. secundum unam opinionem remus et romulus preditores urbis rome quos quidam dicitur heremita genuit nescienter percipi fecit. quos lupa inuenit et suo lacte nutrit. Consilium habet de rege ciro pax qui in siluam pietus fuit a canine defensatus et ablactatus. Confundat ergo humana impietas quod non solum filios alienos non pascit nec lactat. sed sepe proprios pueros abijcit et occidit. Est hodie namque magnus abusus matrum quod sine necessitate sed ex superbia ne mamille molliantur pueros tradunt nutricibus alienis et extraneis proplexionum. ubi maxima strages et occisio pueroz carum. o vos interfectorices propter sanguinis et carnis nutrites per vos pueros. ut non mutantur natura et vita a uobis. ubi ysaia. si infantulus meo lacte nutritus. laudabilis est quod alio. Cuius ratio est quod infantulus consequitur proplexionem et naturam nutricis siue bonam siue malam. Docent igitur medici eligere nutrices sobrias. castas. sanas et bene morigeratas. non ebrias. luxuriosas. menstruosas indisciplinatas. Secundo dicitur alter alteri compatitur et charitatem ostendere propter capitis unitatem. nam videmus quod omnia membra que sunt sub uno capite sibimetipsis seruiunt et passionem ostendunt. nam si pes leditur vel deturpatur. oculus lacrymat. lingua enunciat. guttur clamat. manus tangit. etc. sic spiritualiter. quod sumus omnes nati ab uno patre scilicet christo qui est caput nostrum et ab una matre ecclesia regenerati sic igitur fratres se mutuo diligunt uterini. sic et nos debemus nos ipsos diligere et adiunare et seruire in omnibus. Tunc augustinus de doctrina christiana. si putamus non esse proximos nisi qui de eisdem parentibus nascuntur ad am et eua intendamus et sic omnes fratres sumus sed quod dicitur sunt filii ossibus leonis quod dicuntur carere medulla. et ex hoc sunt tam dura et arida quod ignem emittunt sicut cocussa. Sic aliqui carere medulla passionis et misericordie et sunt aridi et cruces intantum ut sepe quoniam coniungunt cum alijs in aliqua congregatione. videntur ignem spirare

crudelitatis et impietatis. Isti etiam pro crudelitate et impietate vocabuntur ad iudicium et sine misericordia dānabuntur. *osee. i. voca eos absque misericordia.*

R Tertio dicitur alter alteri fruire et charitatem et humanitatem ostendere. propter humanam fragilitatem et miseriam. nam medicus qui in se probavit infirmitatem. infirmo quem curat magis parat sibi diligenam? subuenit ministrat remedia quam alius qui infirmitatem non probavit. Cum igitur deus posuerit bonum in tali statu ut nullus sit sibi ipsi sufficiens. sed quilibet indigeat adiutorio alterius. id est ex se bono cogitare dicitur quod alteri in misericordia seruiat et etiam sibi ex misericordia quam parat seruire et inuarii concupiscat. ius enim naturale est quod tibi fieri vis fac alteri sed hodie plures habent pueri si qui volunt consolari in suis angustiis et miseris. sed nec verbo nec facto succurrunt miseris et tribulatis. imo quod grauius est dicitur per alios ex fecibus eleuantur ad gloriam. quasi nunquam miseriam habuerint pauperes et miseros exasperant et exprobrant faciunt enim tales ingrati sicut serpentes de quibus fabulose recitatur in gestis. nam cum quidam imperator post meridiem ad venandum equitabat accidit dum transiret inuenit quendam serpentem a pastoribus captum. et ad arboris alligatum serpens non horribiliter clamabat imperator pietate motus soluit eum et in sinu posuit ut eum calefaceret. cum eum calefactus incepit imperatorem mordere et venenum suum proicere. ait imperator. quid facis. cur malum pro bono reddis. data est verum spem et ait. quod natura dedit nemo tollere potest. tu fecisti quod in te fuit. ego vero secundum naturam meam feci. semper ero inimicus boni. quia propter bonum suum punitur. Illis autem predicantibus vocatus est quidam philosophus ut inter eos esset iudex. ait philosophus. ista audio per auditum. id est de hac sententia nolo inter vos iudicare. sed volo ut serpens ligetur ad arboris et dominus imperator sit liber tunc iudicabo pro utraque parte et sic factum est tunc ait philosophus spem. id est es ligatus? soluas te ipsum si potes et recedas. ait serpens non possum. et philosophus mortuus igitur. quia semper ingratus boni fuisti. et ait imperatori. domine iam liber es venenum de sinu tuo excutias et amodo de tali fatuitate non te intromittas. quia serpens nihil poterit aliud facere nisi quod natura dedit.

S Sic vere christi pueri homines cuiuscumque conditionis existant. filius vel filia respectu patris vel matris. seruus respectu domini. ancilla respectu domine. ciuis respectu civitatis que a miseria et nuditate est releuatus bonis temporalibus totatus. honore et gloria coronatus. et benefa-

ctoris et liberatoris sui acceptat perturbare et id est etate. Sic merito ad priorem miseriam et paupertatem est religandus. et omni honore priuandus. quia quod a natura habet vix dimittere potest. *vi. puer. xxx. p. tria mouet terra et quartum quod non potest sustinere. pro seruum cum regnauerit. pro stultum cum saturatus fuerit cibo. pro odiosa muliere cum in matrimonio fuerit assumpsa. et pro ancilla cum beres fuerit domine sue.*

H Feria quinta post Reminiscere

Homo quidam erat

diues et induebatur purpura et bysso et epulabatur quotidie splendide. *luc. xvi.*

Alpharabius in libro de terra regionum dicit. Quod in alta regione sicut in montibus diu sibi sumus sed cum infirmamur citius morimur. Cuius ratio est simpliciter in plebe. quia sicut subtilitas aeris qui in alta regione est. subtilis et acuta facit sanitatem sic et acuta infirmitatem efficit et languorem. sic homines cuncti in altitudine huius mundi diuites et potentes in bonis quibus diu sibi sunt in hac vita alti et ab alijs eleuati sibi sunt sine defectu sed si contingit eos in natura deficere et infirmare periculose et subito moriuntur vniuersam non morte perpetua sicut morte spirituali et temporalis. *vi. Hiero. 3. iou. Quato enim nunc altius tollimur. tato vniuersum citius et periculosius morimur. Et claudianus. de pe. vi. iij. Quod si glo. Maligni tolluntur in altum. ut lapsu grauiori ruant. Diues igitur de quo prius lecta loquitur periculose mortuus est et sepultus in inferno quia diues erat et induebatur purpura et bysso. et epulabatur quotidie splendide ut proponit in vobis thematis.*

Queritur an possessio rerum temporalium exterior sit boni naturalis. Et videtur quod non. Nullus enim dicitur sibi attribuere quod dei est. sed dominum omnium rerum creaturarum est proprie dei. secundum illud psalmi. domini est terra et plenitudo eius quod non est naturalis boni rerum possessio. sed in psalmi. de. Dia subiecisti sub pedibus eius. et. Rudent s. tho. in secunda secunde. q. lxxvi. Quod res exterior potest dupliciter considerari. vno modo quantum ad eius naturam. que non subiacet humane potestati. sed solum diuine. cui omnia ad nutum obediunt. alio modo quantum ad usum ipsius rei. et sic habet bonum naturale dominum rerum exteriorum. quia pro rationem et voluntatem potest vti rebus exterioribus ad suam utilitatem quasi propter se factis. Semper enim imperfectiora sunt propter perfectiora facta. Et ex hac ratione probat philosophus in. i. poli. quod possessio rerum exteriorum est boni naturalis. Hoc autem naturale dominum super